

Село, оповите легендами

Поляна - невеличке мальовниче село, оповите старовинними легендами. Якщо заглянути у Великий тлумачний словник української мови, то дізнаємось, що «поляна» - це рівнина, невеликий луг, звичайно на узліссі або серед лісу; галявина. І це справді так. Село розкинулось на правому березі річки Горинь, на просторій галявині, яку з трьох боків захищає ліс.

За словами старожилів, ця місцевість ділилася на три частини: Крушинка, Ріхта, Поляна. Перші поселенці розмістились біля Бадіного й Бенехового боліт у середині ХІХ століття. До наших часів дійшла легенда про безстрашну дівчину Орісю, яка завела монголо-татарських ординців у непрохідне болото й ціною власного життя врятувала односельців від смерті та рабства. Тепер воно носить назву «Дівочий брід». Яскравими фарбами змалював життя бідняків краю відомий російський письменник О. Купрін, який був тут у 90-х роках ХІХ ст.

З часів радянської влади Поляна належить до Кричильської сільської ради. Як свідчать її архівні документи, перші записи про хутір Поляна датуються 1950 роком. На жаль, попередні згоріли. Із швидким ростом кількості населення хутору Поляна в 1987 році надали статус села. У 1969-ому його електрифікували. Початкова школа почала працювати в 1953 в приватному будинку С. Добридника, з 1964 - в будинку Л. Добридника, а в 1967 збудували нове приміщення. З 1960 по 1991 рік завідувала тутешнім навчальним закладом Надія Добридник.

У селі проживали учасники національно-визвольних змагань 1941-1955 років Іван Банацький, Йосип Левчун, Йосип Шепель, Гнат Левчун, Олексій Левчук, Архип Шимко. А Володимиру Шимку й Анатолію Добриднику довелося пройти бойовими стежками в Афганістані. Марина Конько за сумлінну працю в колгоспі нагороджена орденом Трудової слави III ступеня.

Разюче змінилось село за роки незалежності України. Тут зводять добротні будинки, росте народжуваність, збільшується кількість молодих сімей. Зараз налічується 95 садіб, проживають 440 громадян. Працюють ФАП, магазин, пилорама, діє молитовний будинок, є бібліотека. У 2007 році збудували й нову дев'ятирічну школу, в якій навчаються 92 учні, трудяться 18 вчителів. Великим досягненням є будівництво асфальтованої дороги. Зараз, як і колись, найбільшою гордістю Поляни є працюючі люди. Більшість мешканців, які одержали земельні паї, господарюють одноосібно. У роботі їх виручають не тільки коні, а й трактори. Немало полянців працює в лісництві, окремі з них займаються різьбленням по дереву, бджільництвом. Знаними стали Микола Добридник, голова районної ради; Володимир Питель, директор будівельної фірми «Київміськбуд», Анатолій Питель, керівник аграрної фірми м. Умань, Анатолій Пілат, директор приватної служби м. Вінниця, Петро Конько, керівник штабу батальйону військової частини 3002 м. Рівне. Не так давно за допомогою полянців створили музей. Серед ентузіастів – сім'ї Семенюків, Коньків, Харечків, Токових. Зараз у ньому налічується 165 експонатів. Упевнений, що вони будуть поповнюватись і надалі.

Сергій МАРТИНЮК.